

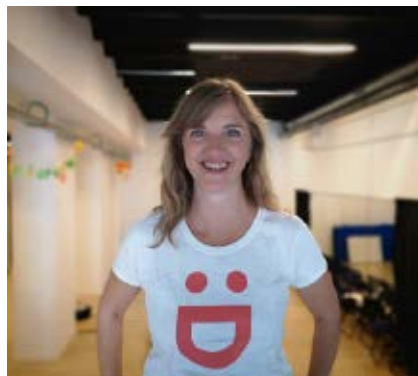
L'ALT EMPORDÀ

Text > JOAN FERRERÓS

La casa natal de Dalí | El projecte museogràfic està resolt i tot plegat ha d'estar enllestit el març de l'any vinent. El recorregut a través de les estances permetrà resseguir el pensament de Dalí i el seu viatge interior, i la importància que Dalí té per a Figueres i l'Empordà, i viceversa. Dues veus, la del mateix Dalí i una altra de narradora, guiaran el visitant a través de diverses escenes, i es preveu que la visita durí una hora. El museu disposarà de recursos per atraure l'atenció: a l'exterior, uns grans ulls, un calidoscopi, una estructura emmirallada que multiplica en mil fragments les diferents facetes de l'artista..., i a l'interior, un holograma mostrarà el notari i pare de Dalí, un atrapamosques gegant de paper, tacat de mel i amb reproduccions de mosques enganxades, formigues dalinianes i un llarg etcètera. Als reportatges sobre l'efemèride no hi hem sabut trobar, al costat de Nova York, París o l'Acadèmia de San Fernando, res que faci referència als sis anys decisius del Dalí batxiller a l'Institut Ramon Muntaner, ni del seu professor Juan Núñez, tan important segons l'artista mateix.

Festival Còmic de Figueres | Xavier Valentí, actor, director i tècnic teatral, i Agustí Custey són els factòtums i els pares pedaços d'aquest festival que ja va celebrar amb èxit la quinzena edició entre els dies 14 i 17 d'abril. Després de dos anys de restriccions facilitades per la covid, van fer la presentació de l'efemèride amb un globus al castell de Sant Ferran de Figueres; recordem que pel desè aniversari van traslladar una part dels actes al barri dels gitans figuerenc. Mitjançant un «humor ràpid, directe i sense embuts», van declarar que també es proposen contribuir a l'ús del català en el gènere de l'humor. Els escenaris dels divuit espectacles, la majoria gratuïts, van ser l'esmentat castell de Sant Ferran, la Rambla, la plaça de Catalunya, l'Auditori dels Caputxins, el Teatre el Jardí, la Cate, el Parc Bosc i la Biblioteca Fages de Climent. Hi van participar des de

figures internacionals, com l'italià Leo Bassi, fins als locals Peyu, Jair Domínguez i Neus Rossell.

>> Rocío Martín va conduir un taller de risoteràpia el 16 d'abril. (Foto: FESTIVAL CÒMIC DE FIGUERES)

L'Escala | Tres esdeveniments recents distingeixen la vila del pastisser que ja havia guanyat el premi al millor xuixo del món. Lourdes Boix, directora del MASLE (Museu de l'Anxova i la Sal de l'Escala), ha manifestat que la barca *Paca*, la darrera nau de fusta construïda pel mestre d'aixa Salvador Feliu a les drassanes Sala i Sala, els ha estat cedida gratuïtament per part del darrer propietari. Altrament, l'Ajuntament vol adquirir el mas de Vilanera (segle XVI) que inclou, a més, una torre de defensa i, ben a prop, una necròpolis de l'edat del bronze (1.200-700 aC) i les ruïnes del monestir de monges benedictines (1328). Tot plegat enriqueix, per la banda de terra, el municipi mariner; aquesta nova incorporació podria esdevenir el centre d'interpretació (sostenibilitat, biosfera, ecosistemes...) de la Costa Brava oest, la terral. I, ja en un to més anecdòtic, l'administració de l'Anxova Milionària de l'Escala va repartir 3,9 milions d'euros del sorteig del Dia del Pare de la loteria espanyola.

EL BAIX EMPORDÀ

Text > PURI ABARCA

En Pascual i les seves dades | La UdG ha reconegut la tasca de Josep Pascual, de l'Estartit, com a observador meteorològic. Enginyer agrícola

i topògraf de professió, en Pascual és un d'aquells personatges amables i pacients que no fan gaire enrenou, però que van treballant com una formigueta disciplinada. Acaba de fer setanta-dos anys i des dels quinze recull dades a l'Estartit: del mar, de l'atmosfera, dels vents, etc. Al començament, la recollida de dades no estava tan automatitzada com ara, i el jove Pascual s'havia d'enginyar amb estris que tenia a mà per calcular la quantitat i la intensitat de pluja, el nivell del mar i altres dades que li venien al cap. Una tasca continuada en el temps que li ha permès disposar d'una de les bases de dades meteorològiques més completes del país. La informació que ha obtingut ha estat molt rellevant per a nombroses investigacions científiques, i fins i tot la NASA (aviat està dit) li ha reconegut la bona tasca que ha fet pel que fa a la recollida de dades sobre el mar. El reconeixement de feines passionals desinteressades no és gaire habitual, tot i que per aquest món hi ha gent que des de les seves aficions contribueix molt al benestar de la societat i, de vegades, als reptes científics. I això em fa reflexionar sobre si una titulació fa un professional o si la vocació, amb títol específic o sense, és molt més important a l'hora de fer la feina ben feta. Em decanto per aquesta segona opció i felicito francament en Pascual, per la feina feta i pels reconeixements.

>> Josep Pascual, en l'acte de reconeixement celebrat a la UdG. (Foto: AJUNTAMENT DE TORROELLA DE MONTGRÍ-L'ESTARTIT)

Una càtedra per al suro | Les activitats econòmiques i socials d'algunes poblacions gironines, com ara Palafrugell, al llarg del segle XIX i durant la primera meitat del XX, han estat estretament lligades a l'explotació i la indústria surera. La supervivència de moltes famílies depenia d'aquesta

activitat, i la prosperitat que el sector va aportar a les viles sureres i rodalia es deixava veure en els àmbits social, cultural i associatiu. La indústria del suro perviu, malgrat que amb menys empreses que en temps passats, i ha d'afrontar reptes nous en un intens mercat internacional. Per tot plegat, per la història, el patrimoni i la cultura entorn de les suredes, i també per l'activitat industrial actual, la UdG, l'Ajuntament de Palafrugell i el Museu del Suro de Catalunya (amb seu a Palafrugell) han creat, en aquesta vila, la Càtedra d'Estudis del Suro. L'objectiu és la recerca sobre el suro a partir d'àmbits diversos (cultura, indústria, història i investigació) i la divulgació d'aquests coneixements a través d'activitats. Per donar-hi més importància, la Càtedra ha instituït els premis de recerca Santiago Zapata, en honor a aquest investigador del món del suro. És una bona notícia que activitats que van marcar la història de molts pobles gironins, com la surera, tinguin un paper destacat en el camp de la recerca i la investigació, i que aquesta iniciativa serveixi també per ajudar a potenciar-ne la indústria actual.

LA CERDANYA

Text i foto > SANDRA ADAM AUGER

Maria Escobet, muralista | D'un parell d'anys ençà, a Cerdanya, hem vist com algunes parets monocromes es convertien en bonics murals plens de flors acolorides, muntanyes nevades, esquiadors, pagesos treballant al camp o reproduccions de paisatges cerdans. Darrere d'aquests treballs hi trobem Maria Escobet Selga (la Seu d'Urgell, 1985), una cerdana que va

>> Mural pintat per Maria Escobet en una nau de Soriguerola.

estudiar la llicenciatura de publicitat i relacions públiques a la Universitat de Girona i quatre anys d'art gràfic a l'Escola Joso de Barcelona. Treballa per encàrrec, tant de particulars com de l'administració pública, a la Cerdanya, al Bages o al Berguedà.

Els murals estan pintats amb brotxa i corró, i destaquen pel material que utilitza: pintura plàstica o esmalt. Escobet desplega una paleta de colors molt àmplia, des de colors terra fins a pigments ben llampants, segons si fa servir un estil més realista o més fantàstic.

A l'hivern, el temps l'obliga a fer feina a l'interior, així que Escobet es dedica a les xilografies i els gravats en fusta. Ara que ve el bon temps, comencen els nous encàrrecs.

Les veus de les dones cerdanes

L'any 2020 s'inicià la creació d'un banc de memòria per conservar el testimoni de les dones cerdanes i reivindicar el paper que han tingut en l'economia i la societat cerdana. El dia 8 de març d'enguany s'inaugurà el projecte amb el nom «Cerdanya en veu de dona». A cada municipi s'ha col·locat la silueta d'una dona o d'algunes amb un codi QR des del qual es pot accedir a l'entrevista en què la protagonista explica les seves vivències, un testimoni d'una gran riquesa pel que fa a la memòria oral de la dona en el món rural.

Finalment, vint-i-quatre dones representen els disset municipis de la Baixa Cerdanya. La majoria d'elles s'han dedicat al món de la pagesia, però també hi ha una modista, una esquiadora, una farmacèutica i una administrativa municipal, entre d'altres. Totes formen part d'una ruta que podeu trobar a la pàgina web del projecte.

Aquesta iniciativa vetlla per conservar la memòria oral de la comarca i alimentar la memòria col·lectiva.

LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

Un museu de vulcanologia | Enguany ha obert les portes l'Espai Cràter, un centre multidisciplinari, totalment interactiu, per a l'estudi dels volcans, la ciència i la societat. Està ubicat a un punt cèntric d'Olot, al peu del volcà del

Montsacopa, i s'hi expliquen els volcans de la Garrotxa i del món a partir de diversos àmbits i llenguatges expositius. Cal assenyalar que la superfície expositiva està semisoterrada precisament a l'interior d'un volcà, el del Puig del Roser, fet que s'ha aprofitat per fer-hi un gran talús de greda (que és una paret del conjunt expositiu) i, per tant, s'entra a les entranyes d'un volcà, una experiència inèdita. Sobre el museu semisoterrat s'ha format un parc urbà de tres mil metres quadrats, amb gespa i arbres propis de la zona. És interessant constatar que és un edifici sostenible, que no consumeix gens d'energia fòssil, ja que disposa d'energia geotèrmica gràcies a disset pous de cent metres de fondària. L'Espai Cràter es vol erigir en un referent nacional i internacional en l'àmbit de la vulcanologia amb l'ajut del Consell Superior d'Investigacions Científiques, que li permet accedir a l'espai científic més important de tot l'Estat. A més, ha desenvolupat un projecte socioeducatiu amb la UdG i algunes empreses d'educació ambiental, que n'han dissenyat la guia d'activitats educatives. Aquest significatiu projecte ha estat possible gràcies a les aportacions provinents de la Unió Europea, de la Diputació de Girona i de la Generalitat de Catalunya, que en representen el 70 %, i la resta, dels fons municipals olotins. El resultat és que és la mostra de referència en vulcanologia de tot l'Estat.

>> Imatge de l'audiovisual del final del recorregut de l'Espai Cràter, que representa l'erupció del volcà del Croscat.

(Foto: KRIS UBACH)

El camí de Cabrera, un acord entre dues diputacions | Els camins que estan entre dues jurisdiccions sovint són difícils de gestionar, però els ajuntaments de la Vall d'en Bas i de l'Esquirol han signat un conveni per